

The background is a composite of four distinct images. The top half shows a vibrant, multi-colored galaxy (likely the Whirlpool Galaxy) against a dark cosmic background. The bottom half is split: the left side shows a close-up of a metal balance scale on a wooden surface, and the right side shows an open book resting on a wooden stand in front of a window with a grid pattern. A semi-transparent dark rectangle is centered over the image, containing the title text.

ТРИ ВЕЛИКІ ОСНОВИ

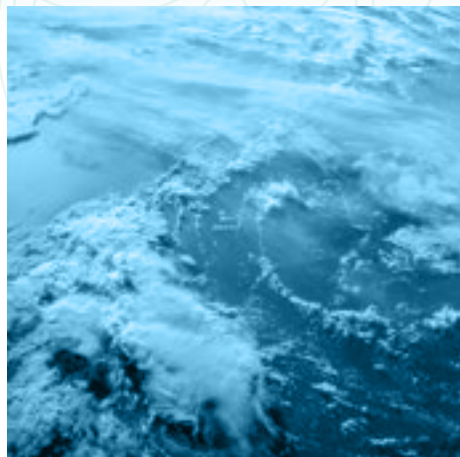
· БІБЛІОТЕКА ІСЛАМУ ·

Будь-який бажаючий може перевидати цю книгу, однак поширювати її можна тільки безкоштовно, в якості подарунка.

РО «Мусульманська релігійна громада «Джерело», м.Херсон
isabelorus999@gmail.com

ЗМІСТ

Вступ	5
Перша основа: Великий Творець . .	7
Доказ перший: розум людини	8
Три кроки до роздумів	12
Доказ другий: єство людини (фітра)	17
Друга основа: послання Господа Світів	21
Посланці Аллаха	22
Священні писання	25
Релігія Іслам	30
Третя основа: день розплати	43
Доводи неминучості Судного дня . .	47
Висновки	55
На закінчення	63

ВСТУП

**В ім'я Аллаха Всемилоствитого,
який являє милість!**

Це звернення до тих, хто має розум, хто втомився від позбавленого високих смислів тваринного існування.

До тих, хто хоч іноді замислюється про очищення й підвищення душі, яка загрузла в низинних вадах.

До тих, хто хоче вирватися з полону пристрастей.

До тих, хто володіє двома великими якостями: бажанням пізнати істину та готовністю прийняти її.

Це звернення людини, яка поневірялася незвіданими шляхами мирського життя, сліпо блукала в непроглядній пітьмі.

Людини, яку Всевишній Аллах вивів з мороку невір'я до світла віри. Людини, яка пізнала справжній сенс життя.

Ця робота — не що інше, як відповідь на запитання, які часто виникають у людській свідомості: хто я? звідки? навіщо я тут? що буде потім?

Тут викладено коротке пояснення трьох великих основ, пізнавши й прийнявши які людина знайде щастя в обох світах.

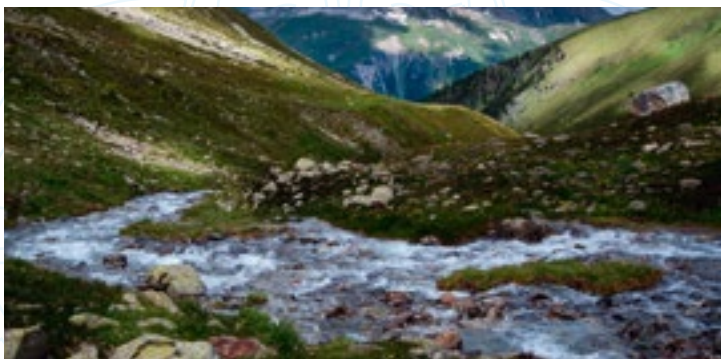

ПЕРША ОСНОВА: ВЕЛИКИЙ ТВОРЕЦЬ

Існування Великого Єдиного Творця, який володіє та управляє Своїми творіннями, — незаперечна істина, що закладена в надрах кожної людської душі й беззастережно підтверджується здоровим глуздом, тому вона не потребує доказів.

Але багато хто перебуває у глибокому сні та відірваний від дійсності, у зв'язку з чим виникає потреба у наведенні деяких доказів; і подальші слова не що інше, як спроба пробудити єство й розум людини, здатної мислити.

ДОКАЗ ПЕРШИЙ: РОЗУМ ЛЮДИНИ

Людина, яка має здоровий глузд, не може заперечувати того, що все в цьому Всесвіті знайшло існування після небуття. Отже, у цього існування має бути причина. Це те, що називають «законом причини і наслідку».

Арабський бедуїн, котрий жив у пустелі й не знав законів фізики, казав: «Сліди вказують на те, що тут хтось пройшов, а слід на те, що тут був верблюд. А це велике небо з його незліченними світилами та земля з її незліченними шляхами хіба не вказують на Могутнього і Премудрого Творця?!»

Якщо хтось заявить, що найпростіший годинниковий механізм — з усіма його шестернями й іншими складовими — утворився сам собою, таку людину визнають несповна розуму.

У такому разі що сказати про людину, яка заперечує існування Творця небес і землі, і всього, що в них, і всього, що на них?!

Ось чому Всевишній Аллах у Священному Корані, звертаючись до розуму людини, мовить:

«Невже вони були створені самі собою або ж вони самі є творцями?! Або ж це вони створили небеса й землю? О ні! Просто вони позбавлені переконаності» (Коран, 52:35–36).

У цих аятах Священного Корану Всевишній вказує людині на три варіанти:

Перший — те, що людина з'явилася сама собою («Невже вони були створені самі собою?!»).

Зрозуміло, розсудлива людина відповість, що це неможливо, адже в кожній дійсній речі є причина, яка призвела до її існування.

Другий варіант — те, що людина сама себе створила («...або ж вони самі є творцями?!»).

Розсудлива людина знову відповість, що це неможливо, адже людина з'явилася на світ лише після того, як була нічим.

Варіант третій, який і є виключно правильним, — те, що людину створив Бог і Мудрий Творець.

Однак Аллах, знаючи людську впертість, не зупиняється на цьому. Він спрямовує їхній погляд на творіння, більш величніші, ніж вони самі, — на навколишні небеса та землю — і запитує: «Або ж це вони створили небеса й землю?!» І всякому розумному залишається лише сором'язливо відповісти: «Ні».

З такими аргументами у людини, яка має бодай найменшу частку розуму, не має залишитися жодних сумнівів, що ці великі творіння — небеса і земля, сонце і місяць, вода, тварини, рослини та інше, що ця дивовижна й налагоджена система, ці досконалі закони світобудови та сама людина не могли утворитися самі собою, як стверджують атеїсти.

У Священному Корані Всевишній, вказуючи на великі милості, даровані Ним, каже: «Аллах — Той, Хто створив небеса й землю, дарував з неба воду та зростив нею плоди для вашого прожитку, підкорив вам кораблі, що плывуть морями з Його волі, і підкорив вам річки. Він підкорив вам сонце і місяць, які невпинно рухаються своїми орбітами, та підкорив вам ніч і день. Він дарував вам усе, про що ви просили. Якщо ви почнете рахувати милості Аллаха, то не зможете їх порахувати. Воістину, людина несправедлива й невдячна» (Коран, 14:32–34).

ТРИ КРОКИ ДО РОЗДУМІВ

Крок перший: велич небес

Якщо ти не будеш спати однієї з ясних зоряних ночей, то подивись на небо, і ти не побачиш у ньому вільного простору через величезну кількість небесних тіл.

Поміркуй над величчю небес — мільйони небесних тіл, багато з яких значно більші, ніж планета Земля, рухаються з дивовижною, невідчутною для тебе швидкістю, до того ж, кожне тіло рухається визначеною для нього траєкторією, не стикаючися з іншими.

Всевишній Аллах у Священному Корані говорить: «Ми зробили небо захищеним дахом, що оберігає, проте вони відвертаються від Його знамень. Він — Той, Хто створив ніч і день, сонце й місяць. Усі плывуть орбітами» (Коран, 21:32–33).

Потому зведи очі до неба вдруге й подумай над власним розміром в океані світобудови. Твій погляд повернеться до тебе стомленим і приниженим, бо ти відчуєш себе мізерною часткою, нікчемною порівняно з великими небесами.

Ба більше, все, що ти бачиш, — це лише незначна частина небес, які самі є крихтним

творінням щодо інших творінь Всемогутнього та Великого Аллаха.

Так, у Священному Корані Всевишній Аллах, звертаючись до людей, здатних мислити, каже: «Він створив сім небес одне над іншим. У творінні Всемилового ти не побачиш жодної невідповідності. Поглянь ще раз, чи бачиш ти якусь тріщину? Потім подивися знов і знов, і твій погляд повернеться до тебе приниженим, стомленим» (Коран, 67:3–4).

Ці величні небеса не що інше, як беззаперечна ознака, що вказує на Всемогутнього, Премудрого Творця.

Всевишній мовить: «Якщо ти запитаєш їх: “Хто створив небеса і землю?” — вони неодмінно скажуть: “Їх створив Могутній, Знавець”» (Коран, 43:9).

Крок другий: велич Землі

Якщо одного дня ти залишишся наодинці з собою, подивися навколо поглядом людини, котра здатна мислити та повчати.

Поза сумнівом, ти побачиш: усе, що тебе оточує на цій планеті, — повітря і вода, річки і моря,

гори і родючий ґрунт, рослинний і тваринний світи — є, по суті, основними елементами, потрібними для життя людини на землі.

Потім задумайся, адже все, що тебе оточує, являє собою сукупність бездоганих законів і систем, які безперестанку працюють на благо людини. І до того ж, усі вони взаємодіють одна з одною, являючи собою єдиний досконалий механізм.

У результаті в того, хто мислить, не має залишитися жодного сумніву, що створення цих законів, систем і творинь, гідних подиву й захоплення, незрівнянно вище від сил і можливостей людини.

І отже, не має залишитися нічого, крім твердої переконаності в наявності Всемогутнього й Премудрого Творця, який створив, володіє та управляє всім сущим.

Всевишній Аллах у Корані багаторазово звертає нашу увагу на великі ознаки, ясно вказуючи на Нього — Всемогутнього й Милостивого Творця. Наприклад, сказано: «Він — Той, Хто посиляє з неба воду. Вона служить для вас питвом, і завдяки їй ростуть рослини, серед яких ви пасете худобу.

Він вирощує для вас злаки, маслини, фініки, виноград і всілякі плоди. Воістину, в цьому — знамення для людей, здатних мислити.

Він підкорив вам ніч і день, сонце і місяць. Зірки також покірні по Його волі. Воістину, в цьому — знамення для людей, здатних розуміти.

Він створив для вас на землі розмаїтість кольорів. Воістину, в цьому знамення для людей, які згадують!

Він — Той, Хто підкорив море, щоб ви куштували з нього свіже м'ясо й добували в ньому прикраси, які носите. Ти бачиш кораблі, які борознять море для того, щоб ви могли здобути Його милість, — можливо, ви будете вдячні.

Він помістив на землі непорушні гори, щоб вона не хиталася разом з вами, а також річки і дороги, щоб ви могли йти правильним шляхом.

Він створив знаки. А за зірками вони знаходять правильну дорогу.

Хіба Той, Хто творить, подібний до того, хто не творить? Невже ви не згадаєте повчання?

Якщо ви почнете рахувати милості Аллаха, то не перерахуєте їх! Воістину, Аллах — Той, хто пробачає, Милостивий» (Коран, 16:10–18).

Крок третій: будова людини

Після того, як ти подумав про велич небес і землі, повернися й подивися на самого себе збоку, і ти побачиш, що будова людини не менш дивовижна, ніж те, над чим ти розмірковував досі.

Це досконале творіння — людина — складається з численних органів і систем, нерозривно пов'язаних між собою та об'єднаних в один цілісний і досконалий організм.

Замислись... Головний мозок, шкірний покрив, органи чуття, ціла низка анатомо-фізіологічних систем: кровоносна, нервова, лімфатична, імунна, ендокринна, дихальна, травна, статева, опорно-рухова тощо.

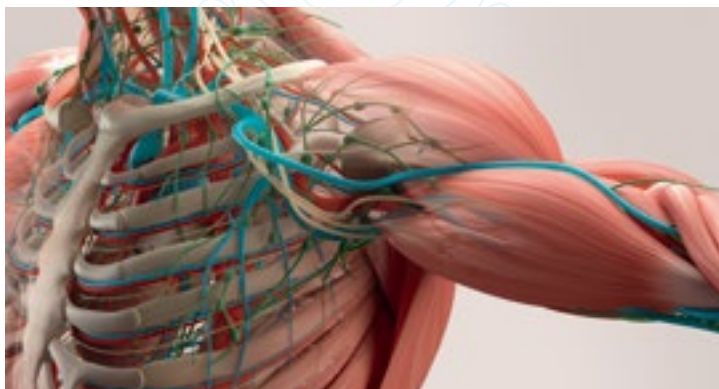
Якщо ти подумаєш хоч про один з органів чуттів, тільки це тебе надто подивує. Всевишній мовить: «Скажи: Він — Той, Хто створив вас і наділив вас слухом, зором та серцями. Якою ж ж малою є ваша вдячність!» (Коран, 67:23).

У сурі «Віряни» Всевишній спочатку описує створення першої людини, кажучи: «Воістину, Ми створили людину з есенції глини».

Далі Аллах описує створення людського роду, кажучи: «Потім Ми помістили її (людину) у формі краплі в надійне місце. Опісля Ми створили з

краплі згусток крові, який перетворили в розжований шматочок, потім з цього шматочка зробили кістки, після чого зодягнули кістки в м'ясо. Потому Ми виростили її в іншому створеному образі. Тож благословенний Аллах, Найкращий із творців!» (Коран, 23:12–14).

І це лише одне з великих знамень, що ясно вказує на Всемогутнього й Премудрого Творця.

ДОКАЗ ДРУГИЙ: ЄСТВО ЛЮДИНИ (ФІТРА)

Слід зауважити, що існування Великого Єдиного Творця, котрий володіє та керує Своїми творіннями, — незаперечна істина, про яку свідчить не тільки розум людини, а й те, що іменується словом «фітра».

Фітра — це вроджена риса, якою Аллах наділив кожну людину.

Всевишній у Священному Корані так говорить про це: «Зверни свій лик до релігії, як ханіф (єдинобожник). Така вже вроджена риса, з якою Аллах створив людей. Творіння Аллаха не підлягає зміні. Така права віра, але більшість людей не знає цього» (Коран, 30:30).

Таким чином, ця риса — не що інше, як прагнення людини до поклоніння й покорі його Творцеві, а по суті, — це і є Іслам.

Якщо ми глянемо на історію людства, то побачимо, що людина постійно комусь або чомусь поклоняється, намагаючися знайти об'єкт для поклоніння. Так в людині проявляється вроджена риса (фітра), що постійно кличе її до покірності Всевишньому Господу.

Однак помилка у виборі об'єкта поклоніння або відсторонення від поклоніння взагалі стається через те, що чисте єство (фітра) покривається заволокою неправильних переконань і стереотипів, які людина черпає з того середовища, де росте й виховується.

Адже якщо людині з народження вселяти, що брудне є чистим, а чорне — білим, то трохи згодом вона й сама буде стверджувати, що це вже така незаперечна істина.

Таке може статися і з цілим поколінням, особливо якщо справжні знання було втрачено або приховано від людей.

Ось чому багато хто з нащадків релігійних людей стали завзятими атеїстами, які наполегливо заперечують існування Творця.

Наочним прикладом цього є багато людей, які живуть на пострадянських територіях, — вони досі не можуть прийти до тями після брехливої комуністичної пропаганди, якою їм десятки років промивали мізки. Виховані на необґрунтованих твердженнях і гаслах («Наша мета — комунізм», «Бога немає, а життя — це матерія» тощо) люди розучилися думати й живуть, дбаючи лише про повсякденні матеріальні потреби. Вони відвернулися від вічного та сліпо по-невіряються, не помічаючи ясних знамень, що вказують на Єдиного — Великого і Премудрого — Творця.

Але незважаючи на численні перешкоди, що постають між людиною та її вродженою рисою (фітровою), у моменти сильного потрясіння, коли людина перебуває в безвихідній ситуації і ніщо не в змозі їй допомогти, завіса може відкритися й вона мимоволі спрямовується до свого Господа, волаючи до Нього зі смиренням і надією.

Підтвердженням вищесказаного є слова Всевишнього, який, описуючи стан Своїх творинь у крайніх ситуаціях, мовить: «Коли людину вражає горе, вона волає до Нас і лежачи на боці, і сидючи, і стоячи. Коли ж Ми позбавляємо її від напасті, вона проходить, немов ніколи не зверталася до Нас із приводу спіткалого їй нещастя. Ось як прикрашено для тих, хто віддається надмірностям, те, що вони роблять» (Коран, 10:12).

І каже: «Коли біда спіткає вас у морі, вас покидають усі, до кого ви зверталися, крім Нього. Коли ж Він рятує вас і виводить на сушу, ви відвертаєтеся. Воістину, людина невдячна» (Коран, 17:67).

Отже, спрямованість до Всевишнього Господа в моменти безнадії та розпачу — не що інше, як

прояв фітри, тобто вродженої риси, закладеної в кожній людині.

Тут можна згадати й про те, що той, хто має розум, знає: не можна повновладно розпоряджатися своєю долею і що є воля, яка вища від його волі, адже якби було інакше, то збувалося б усе, чого він бажає й до чого прагне.

І ця воля, що стоїть над волею людини, — не що інше, як Воля Всевишнього Господа, який мудро розпоряджається долями Своїх творинь.

З цього приводу у Священному Корані сказано: «Але ви не побажаєте цього, якщо не побажає Аллах, Господь світів» (Коран, 81:29).

Підсумовуючи, слід зазначити, що ми навели лише деякі з непорушних доказів, які вказують на існування Всемогутнього, Премудрого, Турботливого, Милостивого Єдиного Творця. Заперечувати їх може тільки той, хто безхмарного опівдня сумнівається, що надворі білий день.

Всевишній Аллах мовить: «Ми показуватимемо їм Наші знамення по світу та в них самих, поки вони зрозуміють, що це істина. Невже мало того, що твій Господь є Свідком кожної справи?!» (Коран, 41:53).

**ДРУГА ОСНОВА:
ПОСЛАННЯ
ГОСПОДА
СВІТІВ**

Якщо подивитися на життя людини, можна помітити, що вона постійно шукає причину здобуття щастя й умиротворення.

І хоч як би вона намагалася досягти щастя, задовольняючи свою душу матеріальними благами, все одно буде відчувати внутрішній дискомфорт. Тієї радості, яку вона відчуває, втіливши в життя чергову мрію, вистачає лише на деякий час, після чого її знову поглинає відчуття душевної порожнечі, що змушує шукати розраду в нових мріях і надіях.

Навіть серед жителів розвинених у матеріальному плані країн багато хто страждає різними душевними розладами такою мірою, що накладає на себе руки, і це підтверджується відомостями з офіційних джерел.

І не дивно, адже людина — не тільки тіло, пристрасті та тваринні інстинкти, а ще й серце, душа та високі духовні цінності. І як організм людини має потребу в їжі для продовження існування, так само і її душа потребує релігії, щоб знайти життя.

Вищезазначене властиво людині як окремій особистості. Однак якщо подивитися на суспільство людей в цілому, то можна побачити, що серед них панує «закон джунглів», де сильний нещадно «поїдає» слабкого, дбаючи лише про свої власні інтереси.

Така ситуація буде зберігатися доти, доки люди повернуться до законів Того, Хто створив усе суще, не потребуючи нікого й нічого, Того, Хто більш милостивий до Своїх творінь, ніж їхні рідні матері — Милостивого, який піклується про Свої творіння, — Всевишнього Аллаха.

Адже Всевишній Господь не тільки створив Всесвіт з його досконалими законами, без яких неможливе існування творінь, а й послав їм релігію з абсолютно справедливими законами, без яких не можуть бути здоровими ні людське суспільство, ні людські душі.

ПОСЛАНЦІ АЛЛАХА

Усевишній Господь безперестанку наділяє Свої творіння незліченними милостями. До найбільших з них належить те, що Він не залишив людей сліпо поневірятися в цьому житті, намагаючися самотійно знайти правильний шлях, але відправив до них посланців з їх числа із ясним провідництвом, що несе в собі абсолютне благо для людства й виводить його з мороку ересі та марновірства до світла чистої релігії єдинобожжя.

Всевишній Аллах у Священному Корані говорить: «Люди були однією громадою, і Аллах послав пророків добрими вісниками і застерігаючими радниками, дарував разом з ними Писання з істиною, щоб розсудити людей у тому, в чому вони розійшлися в думках» (Коран, 2:213).

У Священному Корані Всевишній Аллах згадує імена двадцяти п'яти пророків і посланців та повідомляє, що Він обрав з-поміж них п'ятьох — Мухаммада, Ібрахіма (Авраама), Мусу (Мойсея), Ісу (Ісуса), Нуха (Ноя).

Так, Усевишній говорить: «Він (Аллах) узакопив для вас (мусульман) у релігії те, що Господь заповідав Нуху (Ною), і те, що Ми (Аллах) вселили тобі (о, Мухаммад) в одкровенні, і те, що Ми заповіли Ібрахіму (Аврааму), Мусі (Мойсею) та Ісі (Ісусу): сповідуйте релігію та не розходьтеся в думках щодо неї. Важке для багатобожників те, до чого ти їх кличеш. Аллах обирає для себе того, кого забажає, і направляє до Себе того, хто звертається до Нього» (Коран, 42:13).

Всевишній Аллах також оповіщає нас про те, що з часів існування людини на Землі не було жодного народу, до якого не був би відправлений посланець, котрий закликав їх до істини. У Корані про це сказано: «Ми відправили тебе (о,

Мухаммад) з істиною добрим вісником та застережливим радником, і немає жодного народу, до якого не приходив би застережливий радник» (Коран, 35:24).

Таким чином, кожен мусульманин зобов'язаний увірувати в усіх посланців Аллаха, згаданих у Корані¹.

Хто такі посланці Всевишнього Аллаха?

Це найчистіші й поважні творіння Всевишнього Господа з числа людей, яких Він вибрав для виконання найпочеснішої місії — передавання людському роду Божественного Одкровення.

Поклоняючися своєму Творцеві найкращим чином і виявляючи велику моральність, посланці Аллаха були прикладом для наслідування, першими втілюючи в життя веління їхнього Господа.

Незважаючи на це, кожен раз, коли Всевишній Аллах відправляв посланця до якого-небудь народу, щоб вказати йому на шлях до блага й захистити його від скверни, більшість гордовито не слухалася посланця, звинувачуючи його у брехні, будуючи проти нього підступи та всіляко знущаючися з нього. Тоді Аллах являв через Свого посланця те чи те велике знамення, що доводить правдивість цього посланця, але народ і далі відмовлявся повірити в нього, потопаючи в безчинстві й розпусті, після чого Всевишній цілком знищував народ, котрий зрікся віри.

¹ Коли з'явився Ісус, ті, хто відмовлявся повірити в нього і його пророцтво, ставали невіруючими у Творця та Його послання. Саме так усякий, хто після приходу Мухаммада, мир йому і благословення, не вірить у нього як у посланця Всевишнього, є невіруючим, який зрікся Божественного послання.

Так, Всевишній Аллах у Священному Корані говорить: «Потім Ми відправляли одних за одним Наших посланців. Щоразу, коли до будь-якого народу приходив посланець, вони нарікали його брехуном. Ми відправляли їх одних за одних на погибель і зробили їх предметом сказань» (Коран, 23:44).

Важливо також знати, що кожного посланця відправляли до певного народу в певний час².

Але оскільки пророк Мухаммад, мир йому і благословення, є останнім з пророків, то він був відправлений до всіх людей на всі часи.

Всевишній у Священному Корані говорить: «Ми відправили тебе до всіх людей добрим вісником і застережливим радником, але більшість людей не знає цього» (Коран, 34:28).

² Пророк Аллаха Іса (Ісус), мир йому, був відправлений до народу Ізраїлевого (нащадкам пророка Якуба, тобто Якова), як про це йдеться у Священному Корані: «Він (Аллах) зробить його посланцем до синів Ізраїля (Ізраїлю)» (Коран, 3:49). В Євангелії містяться схожі слова: «Він же сказав у відповідь: Я посланий тільки до загинувших овець дому Ізраїлевого» (Від Матвія, 15:24). А на Русь християнство прийшло тільки наприкінці X століття, тобто приблизно через тисячу років після послання Ісуса, мир йому.

СВЯЩЕННІ ПИСАННЯ

Геть усіх посланців було відправлено з чистою релігією єдиногобожжя, що містить у собі ті самі непорушні основи правильних віросповідань і загальні принципи моралі. Але оскільки кожного посланця було відправлено до певного народу в певний час, то практичні закономірності, що стосуються громадських відносин та конкретних видів поклоніння, відрізнялися одне від одного залежно від місця й часу, за яких їх посилали.

Щодо практичних закономірностей релігії, то слід зазначити, що з приходом чергового посланця та з відправленням нового писання, попередні закономірності або цілком скасовували, або в них вносили відповідні зміни.

У Священному Корані йдеться про те, що пророк Ісус, якому було надіслано Євангеліє, сказав іудеям: «Я прийшов, щоб підтвердити істинність того, що було в Таураті (Торі) до мене, і щоб дозволити вам частину того, що було заборонено. Я приніс вам знамення від вашого Го-

спода. Бійтеся ж Аллаха та коріться Мені» (Коран, 3:50).

Саме тому з приходом останнього пророка Мухаммада, мир йому і благословення, і з посланням останнього Священного писання — Корану — всі заповіді, що містяться в попередніх писаннях, були скасовані цілком або частково.

Всевишній Аллах вказує на це у Священному Корані: «Ми дарували тобі Писання з істиною в підтвердження колишніх Писань і для того, щоб воно свідчило про них³. І міркуй між ними згідно з тим, що дарував Аллах, і не потурай їхнім бажанням, ухиляючись від істини, що явилася тобі. Кожному з вас Ми встановили закон і шлях» (Коран, 5:48).

³ У Корані тут використовується слово «мухаймин», основні значення якого:

1. Свідок.
2. Той, кому було довірено на збереження що-небудь.

Тобто Священний Коран свідчить про правдивість того, що було даровано в попередніх Писаннях, і пояснює те, що в них піддалося спотворенню.

Що таке Священний Коран?

Коран — Слова Всевишнього Аллаха, які Він посилав пророкові Мухаммаду, мир йому і благословення, протягом двадцяти трьох років через ангела Джібріля (Гавриїла).

Велике знамення

Священний Коран є найбільшим знаменням, яке свідчитиме про правдивість пророцтва Мухаммада, мир йому і благословення, до Судного дня.

Сам Всевишній Аллах поручився, що збереже Коран незмінним, сказавши: «Воістину, Ми дарували Нагадування, і Ми оберігаємо його» (Коран, 15:9).

Отже, однією з прикметних особливостей Корану є те, що його збереження було гарантовано Самим Всевишнім Господом. Щодо попередніх Писань, то після смерті посланців, які приходили з ними від Аллаха, люди самі повинні були піклуватися про їх збереження, але були не в змозі зробити це.

З часу дарування Священного Корану минуло понад чотирнадцять століть, але, незважаючи на це, так і не з'явився другий Коран, а в самому Писанні не змінилася жодна літера.

Більше того, мільйони мусульман завчають Священний Коран напам'ять, передаючи його з вуст в уста, з покоління в покоління.

Великий виклик

Священний Коран було даровано арабською мовою у той час, коли араби досягли піку в красномовстві й мистецтві поезії, влаштовуючи змагання в читанні витончених поем у місцях загальних зборів⁴.

І як доказ того, що Коран насправді є даруванням Господа світів, а не вигадкою людини, Всевишній Господь кинув виклик усьому людству, — арабам і неарабам, — оголосивши, що вони ніколи не зможуть придумати щось подібне до Корану та безсилі скласти навіть одну суру, таку, як у Корані.

Всевишній мовить: «То якщо ви маєте сумнів у тому, що Ми дарували Нашому рабові, то складіть одну подібну суру й покличте своїх свідків, крім Аллаха, якщо ви кажете правду».

Після цього вказує на те, що ніхто й ніколи не зможе придумати щось подібне до Священного Корану: «І якщо ви цього не зробите, — а ви й ніколи цього не зробите, — то бійтеся Вогню,

⁴ Російські переклади текстів, іменовані сьогодні Торою і Євангелієм, — це підсумок цілої низки перекладів, зроблених в різні епохи з одних мов на інші, деякі з яких давно мертві. Щодо Корану, то його смисловий переклад було зроблено на російську безпосередньо з оригіналу, тобто з арабської мови, якою і було його даровано.

розпалюванням якого є люди й камені. Він призначений для тих, хто не вірує» (Коран, 2:23–24).

Досконалий стиль

Священний Коран складається зі 114-х частин (сур), кожна з яких дарована в унікальному мовному стилі, відмінному від стилю інших сур. Разом з цим, будь-яка сура дивним чином пов'язана з іншою змістом.

Більше того, структурні одиниці однієї сури (аяти) перебувають у неповторному взаємозв'язку одна з одною.

Все це в сукупності сприяє розумінню того, що у Священному Корані немає ні мовних вад, ні смислових суперечностей, і що він є взірцем неперевершеної гармонії.

Вказуючи на це, Всевишній Аллах у Священному Корані говорить: «Невже вони не замислюються над Кораном? Адже якби він був не від Аллаха, то вони знайшли б у ньому багато суперечностей» (Коран, 4:82).

Таким чином, у людини, що читає Коран арабською мовою або його смисловий переклад, не залишається ні найменшого сумніву, що це Слово Господа Світів, а не робота людини.

РЕЛІГІЯ ІСЛАМ

Вислів «релігія Іслам» може мати два значення.

Згідно з першим значенням Іслам — це покірність та віддання себе Єдиному Господу, і він є релігією всіх пророків та посланців, мир їм.

Так, Усевишній у Священному Корані говорить: «Воістину, релігією перед Аллахом є іслам» (Коран, 3:19).

Про Свого пророка Ібрахіма (Авраама) Аллах говорить: «Ібрахім (Авраам) не був ні іудеєм, ні християнином. Він був ханіфом, мусульманином і не був з числа багатобожників» (Коран, 3:67).

Згідно з другим значенням Іслам — це релігія, з якої був посланий пророк Мухаммад, мир йому і благословення.

Усевишній говорить: «Сьогодні Я заради вас довів до завершеності вашу релігію, довів до повноти Мою милість до вас і схвалив для вас як релігію іслам» (Коран, 5:3).

Джерелами, на яких ґрунтується ісламська релігія, є Священний Коран, а також його докладне пояснення самим пророком Мухаммадом, мир йому і благословення, яке називається «Сунна»⁵.

Ці обидва джерела були збережені Всевишнім Аллахом від спотворення й забуття та дійшли до наших днів у первісній формі.

Іслам — це дивовижна релігія, яка охоплює геть усі сфери життя людини, від роз'яснення віровчення, видів поклоніння, громадських і сімейних відносин і до етики справлення нужди.

⁵ Слово «сунна» в перекладі з арабської означає «шлях», але під висловом «Сунна як джерело релігії» мається на увазі докладне роз'яснення Корану пророком Мухаммадом, мир йому і благословення, словесно, практично або через схвалення ним дій його сподвижників.

Іслам — релігія єдинобожжя

За суттю Іслам є релігією чистого єдинобожжя, адже тільки Всевишній Творець має право на те, щоб Йому поклонялися творіння.

Аллах — це Всемогутній Творець і Абсолютний Владика, що володіє найпрекраснішими іменами й найдосконалішими атрибутами. Він Пречистий і далекий від усіх недоліків.

Він одноосібно розпоряджається Своїми володіннями, як забажає, не потребуючи нікого й нічого, і отже, у Нього немає співтоваришів, і Йому не потрібні ні помічники, ні батьки, ні діти. Навпаки, все існує виключно за Його милості. Він — Господь усього сущого, і воно цілком має потребу в ньому.

Вказуючи на цю істину, Всевишній у Священному Корані мовить: «О люди! Ви потребуєте Аллаха, тоді як Аллах — Багатий, Достохвальний» (Коран, 35:15).

Про Свого пророка Ісуса та його матір Марію, мир їм обом, Аллах мовить: «Месія, син Мар'ям (Марії), був лише посланцем. До нього теж були посланці, а його мати була найправдивішою жінкою. Обоє вони приймали їжу. Подивися, як Ми роз'яснюємо їм знамення. А потім подивися, якою мірою вони відвернуті від істини» (Коран, 5:75).

У словах Всевишнього Аллаха «обоє вони приймали їжу» є вказівка на те, що вони її потребували, а той, хто потребує щось, не гідний поклоніння.

Аллах — це Той, Кому поклоняються з любов'ю і звеличенням, зі страхом і надією, з трепетом і смиренням.

Він близький до Своїх творинь і не потребує, на відміну від земних правителів, будь-яких посередників та помічників.

Всевишній так мовить про це: «Якщо Мої раби запитають тебе про Мене, то Я завжди близький і

відповідаю на поклик того, хто молиться, коли він волає до Мене. То нехай вони відповідають Мені й вірують у Мене, — можливо, вони підуть правильним шляхом» (Коран, 2:186).

Інакше кажучи, ісламська релігія побудована на прямому зверненні творінь до свого Творця, що, своєю чергою, виключає поклоніння комусь або чомусь поряд з Аллахом, чи то святим пророкам, наближеним ангелам, Божим угодникам, ідолам або чомусь іншому.

Іслам — релігія чистоти

Релігія Іслам піклується як про внутрішню, так і про зовнішню чистоту.

Внутрішня чистота — це чистота душі від скверни гріхів і пороків. Так, Всевишній Аллах мов ить: «Мав успіх той, хто очистив її (душу)» (Коран, 91:9).

І сказав: «Аллах не хоче створювати для вас труднощі, а хоче очистити вас і довести до кінця Свою милість у щодо вас, — і можливо, ви будете вдячні» (Коран, 5:6).

Разом з цим релігія Іслам приділяє величезну увагу чистоті зовнішній. Так, пророк Мухаммад, мир йому і благословення, сказав: «Очищення — половина віри» (див. «Сахих аль-Муслім», 223). Сюди належать два види чистоти — внутрішня й зовнішня.

Більше того, релігія Іслам спонукає до відсторонення від усього, що може завдати прикрість або шкоду людині: від нечистот, неприємних запахів тощо.

Так, пророк Мухаммад, мир йому і благословення, сказав: «Хто скуштував цю рослину — часник, — той нехай не наближається до нашої мечеті та не приносить нам неприємності запахом часнику» (див. «Сахих аль-Муслім», 562).

У цьому висловлюванні пророка Мухаммада, мир йому і благословення, є вказівка на те, що мусульманин зобов'язаний відсторонятися від усього, що може завдати прикрість людям, особливо в місцях загальних зборів.

Іслам — релігія милості

Оскільки Всевишній Аллах має прекрасне ім'я «Ар-Рахман» (Всемилолюбивий, який володіє безмежною милістю), відповідно, до основних якостей релігії належить милосердя.

Всевишній Аллах у Священному Корані мовив: «Ми відправили тебе (о, Мухаммад!) тільки як милість до світів» (Коран, 21:107).

Пророк Мухаммад, мир йому і благословення, сказав: «Будьте ласкаві до тих, хто на землі, і вас помилує Той, хто на небесах» (див. «Сунан Аби Дауд», 4941).

У цих словах — наголошено на тому, що вчинки мусульманина мають ґрунтуватися на такій великій рисі, як милостиве ставлення до творінь Аллаха.

Іслам — релігія справедливості

З-поміж прекрасних імен Всевишнього є ім'я «Аль-'Адль» (Найсправедливіший), і тому ще однією основою Його релігії є справедливість.

У Священному Корані сказано: «Воістину, Аллах велить дотримуватися справедливості, робити добро й обдаровувати родичів. Він забороняє гидоти, негожі діяння та безчинства. Він закликає вас, — можливо, ви згадаєте повчання» (Коран, 16:90).

І також сказано: «О ті, хто увірували! Будьте стійкими заради Аллаха, засвідчуючи неупереджено, і нехай ненависть людей не підштовхне вас до несправедливості. Будьте справедливі, бо це ближче до богобоязливості. Бійтеся Аллаха, адже Аллах відає про те, що ви робите» (Коран, 5:8).

Мусульманин у словах і вчинках зобов'язаний бути справедливим стосовно творинь Аллаха та не повинен обмежувати їх.

Іслам — релігія мудрості

Іншим прекрасним ім'ям Всевишнього є ім'я «Аль-Хаким» (Наймудріший), яке вказує на те, що до релігійних основ належить мудрість.

Всевишній мовив: «Аллах вже надав милість вірянам, коли послав до них Пророка з них самих, який читає їм Його аяти, очищує їх і навчає їх Писанню й мудрості, хоча давніше вони були в очевидній омані» (Коран, 3:164).

І сказав: «Він (Аллах) дарує мудрість кому забажає, і той, кому дарована мудрість, нагороджений великим благом. Однак згадують повчання тільки ті, що мають розум» (Коран, 2:269).

Мусульманин повинен бути передбачливим у вчинках, не приймаючи спонтанних рішень, що призводять до поганих наслідків.

Іслам — релігія блага

Ця основа вказує на те, що вчинки мусульманина мають бути добрими, і це виявляється подвійно.

По-перше, самий учинок має бути благим, тому що Іслам відкидає принцип «блага мета виправдовує будь-які засоби для її досягнення».

Пророк Мухаммад, мир йому і благословення, сказав: «Воістину Аллах благий, і Він не приймає нічого, крім доброго» (див. «Сахих Муслім», 1015).

По-друге, хорошими мають бути наслідки вчинку, бо не завжди те, що здається хорошим, буде таким у підсумку. Слід узяти до уваги час, місце та обставини, що має прямий стосунок до попередньої основи — мудрості.

Після всього згаданого стає зрозумілим, що будь-який вчинок мусульманина, що суперечить

одній з наведених основ релігії, жодного стосунку до Ісламу не має.

Ба більше, той, хто зробив його, є невігласом, який виступив проти своєї релігії, бо Іслам несе в собі абсолютне благо як для самої людини, так і для суспільства в цілому⁶.

Іслам — релігія захисту прав

Іслам — це релігія, в якій суворо дотримуються права всіх творінь Усевишнього, у тім числі й тварин, і в якій чітко визначені межі дозволеного у стосунках між людьми.

Всевишній Аллах у Священному Корані говорить: «Твій Господь наказав вам не поклонятися нікому, крім Нього, і робити добро батькам. Якщо один з батьків або обидва досягнуть старості, то не кажи їм: «Тьху!» — не кричи на них і звертайся до них шанобливо. Схили перед ними крило смирення за милосердям своїм і кажи: «Господи! Помилуй їх, адже вони ростили мене дитиною». Ваш Господь краще за всіх знає те, що в ваших душах і чи будете ви праведниками, адже Він прощає тих, хто звертається до Нього з каяттям. Віддавай належне родичу, біднякові й подорожньому, але не марнуй надмірно» (Коран, 17:23–26).

Пророк Мухаммад, мир йому і благословення, сказав: «Воістину, у твого Господа є на тебе права, і у твоєї душі є на тебе права, і у твоєї сім'ї є на тебе права, тож віддай кожному його право» (див. «Сахих аль-Бухарій», 1968).

Посланець Аллаха Мухаммад, мир йому і благословення, навчив нас загальних правил, на яких

⁶ З цього випливає, що не можна судити про Іслам — чисту релігію Всевишнього Господа — за вчинками окремих мусульман.

будуються стосунки між людьми, сказавши: «Хто бажає увійти в Рай і уникнути Вогню, нехай, коли його спіткає смерть, буде віруючим в Аллаха та Судний день, і нехай ставиться до людей так, як хотів би, щоб вони ставилися до нього» (див. «Сахих Муслім», 1844).

Іслам — релігія, яка оберігає п'ять цінностей

Іслам — це релігія, що піклується про недоторканність п'яти речей, потрібних для існування людей, оскільки в них укладені блага земного життя і вічного миру.

1) Релігія людини.

Через цю основу людина знаходить порятунк від гніву й покарання свого Творця та досягає успіху у вічному мирі.

Перший наказ Всевишнього Аллаха, з яким зустрічаємося, читаючи Священний Коран, — Його слова: «О люди! Поклоняйтеся вашому Господу, Який створив вас і тих, хто був до вас, можливо, ви захистите себе (від покарання)» (Коран, 2:21).

З цієї причини Іслам піклується про збереження релігійних цінностей і надає мусульманинові всі умови для повноцінного сповідання релігії.

2) Життя людини.

Людське життя, з погляду Ісламу, недоторкане. Винятком є випадки, коли хтось свідомо порушив закон, спокусившись на недоторканні цінності, наприклад, безправно вбив іншу людину.

Всевишній Аллах у Священному Корані сказав: «Не вбивайте душі, вбивати яку Аллах заборонив, якщо тільки не за правом» (Коран, 17:33).

І сказав: «Не вбивайте себе (тобто як одне одного, так і самих себе), адже Аллах милостивий до вас» (Коран, 4:29).

І як Іслам забороняє вбивство іншої людини, так само забороняє самогубство, на що вказує попередній аят Священного Корану, а також слова Всевишнього: «І не прирікайте себе на загибель» (Коран, 2:195).

3) Розум людини.

Іслам забороняє будь-який злочин, спрямований проти людського розуму, і тому не дозволено вживання всього, що одурманює розум.

Всевишній мовить: «О ті, які увірували! Воістину, п'янки напої, азартні ігри, кам'яні жертовники (або ідоли) і гадальні стріли є скверною з діянь диявола. Цурайтеся ж її, — можливо, ви досягнете успіху» (Коран, 5:90).

Пророк Мухаммад, мир йому і благословення, сказав: «Все, що п'янить, є забороненим» (див. «Сахих Муслім», 2003).

4) Честь людини.

Ця мудра релігія забороняє будь-яке посягання на честь людини.

Так, Усевишній каже: «Не наближайтеся до перелюбства, бо воно є гидотою і поганим шляхом» (Коран, 17:32).

Варто зазначити, що в Ісламі заборонено не тільки саме перелюбство, що безпосередньо порочить честь людини, а й усе, що призводить до цього, наприклад, хтивий погляд на сторонню жінку чи носіння жінкою вульгарного і спокусливого одягу.

Всевишній згадав про це в Корані: «Скажи віруючим чоловікам, щоб вони опускали погляди й оберігали свої статеві органи. Так буде чистіше для них. Воістину, Аллаху відомо про те, що вони творять. І скажи віруючим жінкам, щоб вони опускали погляди та оберігали свої статеві органи. Нехай вони не виставляють напоказ своїх принад... і нехай вони не стукають своїми ногами, даючи знати про прикраси, які вони приховують. О віряни! Звертайтеся до Аллаха з покаяттям усі разом, — можливо, ви досягнете успіху» (Коран, 24:30–31).

5) Майно людини.

Майно людини перебуває під захистом Ісламу так само, як її релігія, життя й честь.

Всевишній мовить: «О ті, які увірували! Не поглиняйте ваше майно між собою незаконно, а тільки шляхом торгівлі за обопільною вашою згодою» (Коран, 4:29).

Слова Всевишнього Аллаха «не поглинайте вашого майна між собою незаконно» безпосередньо вказують на те, що Іслам забороняє несправедливе привласнення чужого майна.

З цієї основи випливає заборона на марну розтрату власного майна.

Так, указуючи на забороненість азартних ігор, Всевишній сказав: «О ті, які увірували! Воістину, п'янки напої, азартні ігри, кам'яні жертovníки (або ідоли) і гадальні стріли є скверною з діянь диявола. Цурайтесь ж її, — можливо, ви досягнете успіху» (Коран, 5:90).

Підсумовуючи, можна зробити висновок, що геть усі заборони й покарання в Ісламі передбачені для захисту перелічених п'яти великих основ, без яких не може бути повноцінним життя людини та суспільства.

Усе згадане — лише мала крапля з моря чистоти, мудрості й величчя, що містить у собі Іслам. Ця релігія є непорушним і незаперечним доказом того, що Мухаммад, мир йому і благословення, — істинний посланець Господа світів.

За глибокого вивчення Ісламу в кожній неупередженої людини не залишається жодних сумнівів у тому, що це вчення даровано та збережено Творцем небес і землі.

ТРЕТЯ ОСНОВА: ДЕНЬ РОЗПЛАТИ

Кожна розумна людина, визнавши очевидним існування Всевишнього Творця й увірувавши в те, що Він відправив до людей Своїх посланців з ясним провідництвом і досконалими законами, також повинна вірити в те, що Всемогутній і Мудрий Господь воскресить Свої творіння для розплати за їхні діяння, відтак покарає злочинців і винагородить праведників.

Мета існування

Сам Усевишній Аллах вказав на мету нашого існування у Священному Корані, мовивши: «Я створив джинів і людей тільки для того, щоб вони поклонялися Мені» (Коран, 51:56).

У цьому аяті міститься пряма настанова на те, що метою нашого існування є поклоніння Всевишньому Господу, яке має охоплювати всі сфери людського життя. Адже тільки Він — Абсолютний Владика — має право розпоряджатися своїми творіннями, наказувати й забороняти їм.

Оскільки в основі поклоніння лежить покірність Усевишньому Господу, досягнення людиною блага в цьому та майбутньому життях залежить від її віри та здійснення нею побожних діянь.

У Священному Корані сказано: «Благословенний Той, в Чий Руці влада, і Він Усеомогутній. Він, створив смерть і життя, щоби випробувати вас, чиї діяння виявляться кращими. Він — Могутній, Який прощає» (Коран, 67:1–2).

Усевишній наводить порівняння, що розкриває суть мирського життя: «Розкажи їм притчу про мирське життя. Вона подібна до води, яку Ми посилаємо з неба. Земні рослини змішуються з нею (виростаючи завдяки їй), а потім перетворюються на сухі билини, що розсіюються вітром. Воістину, Аллах здатний на будь-яку річ.

Багатство й сини — прикраса мирського життя, проте нетлінні благодіяння кращі з винагород

перед твоїм Господом, і на них краще покладати надії» (Коран, 18:45–46).

Справи людини

Оскільки це життя є тимчасовою оселею, в якій людям судилося пройти іспит на те, хто з них кращий за діяннями, то людині потрібно знати, що ніщо з її хороших або поганих справ не буде забуто або втрачено.

Разом із цим вона повинна бути твердо переконана, що всі творіння Всевишнього Господа перебувають під Його постійним наглядом, і Він охоплює їх Своїм Всеосяжним знанням.

Всевишній каже: «Воістину, Аллах спостерігає за вами» (Коран, 4:1).

В іншому аяті Аллах розповідає про благання Свого пророка Ібрахіма, мир йому, який сказав: «Господь наш! Тобі відомо те, що ми приховуємо, і те, що ми оприлюднимо. Ніщо не сховається від Аллаха ні на землі, ні на небесах» (Коран, 14:38).

Описуючи День великої розплати, Всевишній Аллах говорить: «Буде покладено книгу, і ти побачиш, як грішники тремтітимуть від того, що в ній. Вони скажуть: "Горе нам! Що це за книга! У ній не упущено ні малий, ні великий гріх — все підраховано". Вони знайдуть перед собою все, що зробили, і твій Господь ні з ким не вчинить несправедливо» (Коран, 18:49).

Віра у вічне життя

Усевишній у Священному Корані каже про те, що настане День великого суду і Він справедливо розсудить між Своїми творіннями.

Цей День, для якого Творець встановив певний термін, неодмінно настане, і відстрочити його буде неможливо.

У Корані читаємо: «Якби Аллах став карати людей за їхню несправедливість, то не залишив би на землі жодної живої істоти. Однак Він надає їм відстрочку до призначеного терміну. Коли ж настане їхній термін, вони не зможуть віддалити або наблизити його навіть на годину» (Коран, 16:61).

Віра у Вічне життя містить у собі три основи, а саме:

1) Віра у воскресіння.

Усемогутній Аллах неодмінно воскресить Свої творіння після смерті, адже у Священному Корані сказано: «Як ви можете не вірити в Аллаха, тоді як ви були мертві (були нічим) і Він оживив вас? Потім Він вб'є вас, потім оживить, а потім ви будете повернуті до Нього» (Коран, 2:28).

І сказав: «Невіряни вважають, що вони не будуть відроджені. Скажи: "Навпаки, клянусь моїм Господом, ви неодмінно будете відроджені, а потім вам неодмінно повідомлять про те, що ви зробили. Це для Аллаха легко"» (Коран, 64:7).

2) Віра у справедливую розплату.

Всевишній Аллах цілком справедливо порухує Своїх рабів у день Великого Суду. Він сказав: «Наблизилася до людей розплата з ними, проте вони, перебуваючи в безтурботності, відвертаються» (Коран, 21:1).

І сказав: «Сьогодні кожна душа отримає тільки те, що вона придбала, і не буде сьогодні несправедливості. Воістину, Аллах швидкий у розплаті!» (Коран, 40:17).

І сказав, описуючи День розплати: «У День воскресіння Ми встановимо справедливі Ваги, і ні з ким не вчинять несправедливо. Якщо знайдеться щось вагою з гірчице зернятко, Ми принесемо його. Досить того, що Ми ведемо підрахунок!» (Коран, 21:47).

Щодо тих, хто не увірував в Аллаха та Судний день, то Всевишній воздасть їм благом за побожні справи сповна вже в цьому світі, нічого не залишивши для їхнього вічного життя.

Так, Усевишній Аллах у Священному Корані говорить: «Тим, хто бажає земного життя і його прикрас, Ми сповна віддамо за їхні вчинки в цьому світі, і вони не будуть обділені. Вони — ті, які в Останньому житті не отримають нічого, крім Вогню. Марні їхні зусилля в цьому світі, і не приносять користі їхні діяння» (Коран, 11:15–16).

3) Рай і Пекло.

Райські сади — це вічна обитель, котру Всевишній Аллах підготував як нагороду для благих (віруючих праведників).

Пекло (Геєна вогненна) — це вічний притулок, уготований для покарання поганих (невіруючих нечестивців).

Всевишній Аллах у Священному Корані говорить: «У той день Він збере вас для Дня збору. Це — день істинного збитку (у цей день віряни зрозуміють, якою мірою вони самі себе ввели в оману). Тим, хто увірував в Аллаха і чинив праведно, Він простить погані справи і введе їх в Райські сади, в яких течуть річки. Вони перебуватимуть там вічно. Це — великий успіх! А ті, які не увірували і визнали брехнею Наші знамення, стануть мешканцями Вогню. Вони перебуватимуть там вічно. Яке ж погане це місце прибуття!» (Коран, 64:9–10).

І каже: «Воістину, не відчиняться ворота небесні для тих, хто вважав брехнею Наші знамення та звеличувався над ними. Вони не ввійдуть у Рай, поки верблюд не пройде крізь вушко голки. Так Ми відплачуємо грішникам. Їхні лежа будуть з вогню Геєни, а над ними будуть покривала. Так Ми відплачуємо беззаконникам. Ті ж, які увірували й робили праведні діяння, будуть мешканцями Раю та перебуватимуть там вічно. Ми не покладаємо на людину більше за її можливості» (Коран, 7:40–42).

ДОВОДИ НЕМИНУЧОСТІ СУДНОГО ДНЯ

Людина, переконана в істинності Священного Корану, не має сумніву в існуванні життя після смерті.

Разом із цим Всевишній Аллах наводить також і розумові доводи існування Вічного життя, бо з їх допомогою усуваються сумніви й посилюється віра людини.

Слід знати, що доводи розуму, що вказують на настання Судного дня, у Священному Корані зводяться до чотирьох речей.

Перший довід — досконала мудрість, абсолютна справедливість і всемогутність Всевишнього Аллаха:

Досконала мудрість

Тільки Всевишній Аллах володіє досконалими атрибутами, в яких немає недоліків, отже, Він далекий від того, щоб робити щось даремно, бавлячись. Аллах створив цей світ для людей як посів, плоди якого вони будуть пожинати у Вічному житті.

ті. Аллах сказав: «Ми не створили небеса, землю й те, що між ними, бавлячись. Ми створили їх (небеса і землю) тільки заради істини, але більшість з них не відає цього» (Коран, 44:38–39).

В іншому аяті сказано: «Невже ви думали, що Ми створили вас заради забави і що ви не будете повернуті до Нас? Понад усе — Аллах, Істинний Володар! Немає істинного божества, крім Нього, Господа благородного Трону» (Коран, 23:115–116).

Абсолютна справедливість

До досконалих атрибутів Всевишнього Аллаха належить і Його абсолютна справедливість, з чого випливає, що Він не залишить злочинців безкарними й не прирівняє нечестивців до праведників, а кожному відплатить після смерті по заслугі.

Усевишній мовить: «Невже ми зробимо покірних подібними злочинцям?! Що з вами? Як ви судите?!» (Коран, 68:35–36).

І сказав: «Ми не створили небо, землю й те, що між ними, даремно. (повтор) Так думають тільки ті, які не вірують. Горе ж тим, які не вірують, від Вогню! Невже Ми зрівняємо тих, хто увірував і робив праведні діяння, з тими, хто поширював нечестя на землі? Або ж Ми зрівняємо побожних із грішниками?!» (Коран, 38:27–28).

Усемогутність

З-поміж досконалих атрибутів Всевишнього Аллаха — усемогутність, а отже, для нього немає нічого неможливого.

У Священному Корані сказано: «Коли Він бажає чогось, то варто Йому сказати: "Будь!" — як це збувається» (Коран, 36:82).

І читаємо: «Створення та воскресіння ваші подібні створенню й воскресінню однієї людини. Воістину, Аллах — Всечуючий, Всевидячий!» (Коран, 31:28).

Другий довід — відтворення простіше за створення вперше.

Разом із цим Всевишній Аллах вказує нам на те, на що ми часто не звертаємо уваги, а це повторне створення людини. Тобто Тому, хто створив людину з небуття вперше, неважко відтворити її заново, тому що повторити щось легше, ніж зробити це вперше.

Всевишній каже: «Вона (людина) показала Нам приклад і забула про своє створення. Вона сказала: "Хто оживить кістки, які зотліли?" Скажи: «Оживить їх Той, Хто створив їх уперше. Він відає про кожне творіння"» (Коран, 36:78–79).

І каже: «Він — Той, Хто створює творіння вперше, а потім відтворює їх, і зробити це для Нього ще легше. Йому належать найвищі атрибути на небесах і на землі. Він — Могутній, Мудрий» (Коран, 30:27).

І каже: «Невже людина вважає, що залишиться без нагляду?! Хіба вона не була краплею, що з насіння витікла?! Потім вона перетворилася на згусток крові, відтак Він створив її та надав їй співрозмірну подобу. Він створив з неї пару: чоловіка й жінку. Невже Він не здатний воскресити мертвих?!» (Коран, 75:36–40).

Однак слід зауважити, що поняття «легше» відносно Всемогутнього Аллаха використовується лише для того, щоб пояснити людському розуму неспроможність сумнівів у відродженні мертвих, бо для Всевишнього як створення вперше, так і відтворення не є чимось важким.

Аллах мовить: «Створення та воскресіння ваші подібні створенню й воскресінню однієї людини. Воістину, Аллах — Всечуючий, Всевидячий! (все чує, бачить)» (Коран, 31:28).

Третій довід — створення Небес і Землі.

Той, який Своєю могутністю створив неймовірно величезні Небеса й Землю, безперечно, здатний воскресити людину, бо їх створення є значно більшим, ніж повернення людини до життя.

Усевишній сказав: «Воістину, створення небес і землі є щось значно більше, ніж створення людей, але більшість людей не відає цього» (Коран, 40:57).

І сказав: «Хіба вони не бачать, що Аллах, Який створив небеса й землю та не втомився від їх створення, здатний оживити мертвих? О так! Він здатний на будь-яку річ» (Коран, 46:33).

І промовив: «Невже Той, Хто створив небеса й землю, не здатний створити подібних їм? Звичай-

но, адже Він — Творець, Знавець. Коли Він бажає чогось, то варто Йому сказати: “Будь!” — як це збувається. Пречистий Той, у Чийй Руці влада над усякою річчю! До Нього ви будете повернуті» (Коран, 36:81–83).

Четвертий довід — оживлення мертвої землі.

Воскресіння мертвих Аллахом подібне до оживлення мертвої висохлої землі, на якій після дощу починають проростати усілякі рослини й дерева.

У Священному Корані сказано: «Серед Його знамень — те, що ти бачиш землю суху, але коли Ми посилаємо на неї воду, вона починає рухатися і набухає. Воістину, Той, Хто оживив її, неодмінно оживить померлих. Він здатний на будь-яку річ» (Коран, 41:39).

І сказано: «Він — Той, Хто направляє вітри добрими вісниками Своєї милості. Коли ж вони приносять важкі хмари, Ми женемо їх до мертвої землі, проливаємо воду та через це вирощуємо всілякі плоди. Таким же чином Ми воскрешаємо мертвих. Можливо, ви згадаєте повчання» (Коран, 7:57).

Після ознайомлення з логічними доводами зі Священного Корану в розумної людини не має

залишитися жодних сумнівів у тому, що Судний день — неминуча істина.

Для того щоб людину не полишало почуття відповідальності за свої діяння, події Судного дня згадуються в Корані часто й докладно.

Про важливість цього нам нагадує аят, який Всевишній послав останнім: «Бійтеся того дня, коли ви будете повернуті до Аллаха. Тоді кожна душа сповна отримає за те, що набула з діянь, і з ними не вчинять несправедливо» (Коран, 2:281).

ВИСНОВКИ

Усе вищевикладене вказує на таке.

По-перше, Творець усього сущого — це Всевишній Аллах, який володіє абсолютним багатством і самодостатністю, а отже, не має потреби ні в кому і ні в чому.

По-друге, Всевишній Аллах є повновладним Владикою всього створеного та розпоряджається ним як забажає.

По-третє, все суще було створено Всемогутнім Аллахом для поклоніння Йому Одному, Святий Він і Великий, адже тільки Той, хто створює, володіє й управляє, є Єдиним гідним поклоніння.

По-четверте, кожне з творінь Всевишнього Аллаха є Його рабом, цілковито нужденний в Ньому, тому що живе в Його володіннях і в своєму існуванні цілком залежить від того спадку, яким його наділяє Творець.

По-п'яте, бути рабом Всевишнього Аллаха добровільно — це велика честь і благо, адже інакше людина стає рабом чогось іншого: таких само, як і він, слабких та нужденних створінь, або своїх низинних пристрастей, або рабом того й того разом.

По-шосте, Всевишній Аллах, постійно піклуючись про Свої творіння, дарував їм досконале провідництво, яке несе в собі велике благо як для їхнього мирського життя, так і для життя майбутнього.

По-сьоме, мирське життя є тимчасовим і є тільки початком — Всевишній Аллах відновить абсолютну справедливість, воскресивши Своїх рабів для підрахунку та відплати за вчинені ними справи.

Посланець Всевишнього Мухаммад, мир йому і благословення, передає від свого Господа такі слова: «О, Мої раби! Воістину, це ваші справи, які Я порахую і за які відплачу вам, і той, хто знайде для себе благо (в Судний день), нехай дякує Аллаху, а хто знайде щось, крім цього (покарання), нехай не звинувачує нікого, окрім себе» (див. «Сахих Муслім», 2577).

НА ЗАКІНЧЕННЯ

Це послання — коротке викладення трьох великих основ, на яких будується релігія Іслам, послання Господа світів і підрахунок з подальшою розплатою.

Іслам — це досконала релігія єдиногобожжя, послана нам Всевишнім Господом. Відкидає її лише той, хто, загордившись, відвертається від істини.

Усевишній у Священному Корані мовить: «Я усуну від Моїх знамень тих, які загордилися на землі без усякого права на те. Хоч би яке знамення побачили, вони не увірують у нього. Якщо вони побачать правий шлях, то не підуть цим шляхом, а якщо вони побачать шлях омани, то підуть ним. Це тому, що вони вважали брехнею Наші знамення і знехтували їх» (Коран, 7:146).

Через цю роботу ми можемо лише вказати на прямий шлях, а наставити на нього серця здатний лише той, хто повновладно розпоряджається ними — Всевишній Аллах.

Але разом з цим немає жодної людини, котра щиро жадає пізнати істину та піти за нею, яку Справедливий і Милостивий Аллах не повів би прямою дорогою і серце якої не наповнив би світлом віри.

Усевишній мовить: «Хіба був той мерцем (перебуваючи в погибельній невірі), кого Ми повернули до життя (наповнивши його серце вірою) і наділили світлом, завдяки якому він ходить серед людей, подібний до того, хто перебуває в темряві й не може вийти з неї?!» (Коран, 6:122).

Просимо Всевишнього Аллаха через Його найпрекрасніші імена та досконалі атрибути зробити цю роботу корисною для людей.

Хвала Аллаху, Господу світів, мир і благословення його посланцеві Мухаммаду, його сім'ї, його сподвижникам та всім тим, хто пішов прямим шляхом!

ДЛЯ НОТАТОК

ДЛЯ НОТАТОК

Видавничий дім «Сафіна»
Свідоцтво ДК №5665 від 05.10.2017
м. Київ, вул. Ярославів вал, будинок 13/2 Б
safinapublisher@gmail.com